

Zoete wijn met een bittere nasmaak

Het zal u niet zijn ontgaan, er is een hoofdlijnenakkoord bereikt voor de cao Openbare Apotheken. Dit akkoord moet uiteraard nog verder worden uitgewerkt. In grote lijnen houdt het in dat er voor apothekersassistenten voor de periode van 2024 tot en met 2026 een loonontwikkeling is van 20%. Dat klinkt als een enorme stijging, als zoete wijn, en ik ben voor de apothekersassistenten dan ook blij dat dit hoofdlijnenakkoord er is. Echter ... als je ziet hoever deze beroepsgroep achterliep wat loon betreft, is het niet meer dan een logische stijging. Volgens het CBS bedroeg de inflatie over de afgelopen twee jaar al 13,8%. En dan te bedenken dat de assistenten het al jaren met een schamele inflatiecorrectie van 2,5% per jaar moesten doen. Tel uit je winst.

Eind goed, al goed, zou u zeggen. Er is helaas een addertje. In hetzelfde akkoord staat dat in 2027 de lonen worden verhoogd met de Overheidsbijdrage in de Arbeidskostenontwikkeling, de zogenaamde OVA-gelden. En met die OVA-gelden is nog steeds iets vreemds aan de hand. Daar hadden de assistenten elk jaar recht op en volgens de zorgverzekeraars werden ze uitgekeerd aan de apotheken (lees: de apotheekketens en de zelfstandige openbare apotheken), maar niemand weet waar ze gebleven zijn. In ieder geval niet in de portemonnee van de assistenten. De zorgverzekeraars wijzen naar de werkgevers en andersom. Volgens het rapport "loonontwikkeling in de Openbare Apotheek 2024" was de cumulatieve OVA-ontwikkeling 22,3% hoger dan ontwikkeling in de cao-apotheken. Het gaat dus effectief om tientallen miljoenen die spoorloos zijn verdwenen en niemand lijkt zich er druk om te maken, behalve dan degenen die er recht op hadden.

Maar goed, nu is toch alles koek en ei? Nee! Los van het feit dat die vele miljoenen in de verkeerde zakken zijn terechtgekomen, is er het menselijk leed. Gezinnen hebben jarenlang moeten knokken om het eind van de maand te halen. Kinderen moesten van de sportclub omdat er geen geld meer was om de contributie te betalen. Er zijn zelfs gezinnen die gedwongen waren hun huis te verkopen omdat ze de hypotheek niet meer konden voldoen. En dan hoor je achteraf dat je eigenlijk altijd recht had op die OVA-gelden, maar dat ze ergens zijn blijven hangen. Dat je al die ellende niet had hoeven meemaken ... dan is dat een heel bittere pil.

Ik hoop dat het hoofdlijnenakkoord het vak van apothekersassistent in de openbare apotheek weer aantrekkelijk maakt, want we hebben ze hard nodig. Het is een prachtig beroep en ik heb grote bewondering voor de medewerkers die ons van medicatie voorzien. Maar zolang niet duidelijk is waar de OVA-gelden gebleven zijn blijft het voor mij en velen anderen zoete wijn met een bittere nasmaak.